

Tomáš Chalupa

starosta městské části Praha 6

Vážení přátelé,

opuštěné trabanty, na které naši východoněmečtí sousedé čekali běžně i víc než desetiletí, než si je mohli koupit, najednou stály prázdné a nedbale zaparkované po Maďarsku i Československu. Prach z berlínské zdi se už víc než týden snášel na plné chodníky lidí, po kterých do té doby chodili jen vojáci, a v Polsku bylo přes pět měsíců po prvních částečně svobodných volbách, jež skončily triumfem opozice...

Ještě 17. listopadu 1989 odhaloval člen předsednictva ÚV KSČ, vedoucí tajemník MV KSČ a předseda MV NF v Praze Miroslav Štěpán pamětní kámen na památku vysokoškoláků, kteří byli v roce 1939 odváženi ze studentské kolonie „Kolonka“ (Na Špejcharu, Praha 6) na Ruzyň nebo do koncentračních táborů, aby se stejný večer (pravděpodobně) postaral o pozdější pamětní kámen na Národní třídě. Následný rozpad mocenské struktury byl tak rychlý a tak hladký, až nad tím zůstával rozum stát. Stáli jsme tváří v tvář něčemu, co jsme si dosud jen představovali.

Vykročili jsme společně, a to i přes velmi rozdílné zájmy a názory na věc, po osvědčené a nelehké cestě demokracie. Po cestě plné inspirace, plné otázek. Někteří s entuziasmem, někteří se strachem, někteří s pokorou, ohleduplně nebo dravě. Nutno ale také přiznat, že někteří se skřípěním zubů.

Dvacáté výročí sametové revoluce mnohé z nás vlastně zaskočilo. Událost takového významu se nám tak vzdálená nezdá. Naopak, konfrontujeme s ní své každodenní postoje i pozice. Srovnáváme, čerpáme sílu z té překvapivé události, ale jsme také zklamaní z nesplněných nadějí, ambicí a snů.

Obdivujeme odvážné, kteří se stavěli proti komunistickému režimu, ti kteří věděli, že si není možné nechat svobodu „aportovat dlouhosrstým ohařem jako zlatého bažanta“. Že to chce osobnější nasazení.

Dvacáté výročí nám ovšem také připomíná, že jsme nejen udělali hodně práce, ale že máme mnoho dalších výzev před sebou. Otázky spojené s Evropskou unií, reformy, ekonomická krize... Je pravděpodobné, že podstatná část dějin je před námi. Jestli a jak v nich budeme figurovat, je hlavně naše věc.